

Eugeniu MUSTEAȚĂ,
doctorand
PhD student

UNELE CONSIDERENTE PRIVIND OBIECTUL INFRAȚIUNII PREVĂZUTE LA ART.246¹ COD PENAL AL RM (CONCURENȚA NELOIALĂ)

În acest articol științific s-a efectuat o analiză detaliată a conceptului de „obiect al infracțiunii de concurență neloială” în conformitate cu prevederile legislației Republicii Moldova. Articolul a evidențiat importanța obiectului infracțiunii în contextul concurenței neloiale, arătând cum acesta servește drept pilon central pentru stabilirea vinovăției și aplicarea legii. S-a subliniat că obiectul infracțiunii de concurență neloială constă în protejarea intereselor comerciale și economice, precum și în prevenirea practicilor neloiale care dăunează mediului concurențial. Lucrarea oferă o perspectivă clară și informată asupra obiectului infracțiunii de concurență neloială în Republica Moldova, evidențind importanța acestui concept în aplicarea legii și în menținerea unui mediu concurențial corect și echitabil.

Cuvinte-cheie: concurență, economie națională, concurență neloială, obiectul infracțiunii, concurență loială, interese economice.

SOME CONSIDERATIONS REGARDING THE OBJECT OF THE OFFENSE PROVIDED OR IN ART. 246¹ CRIMINAL CODE OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA (UNFAIR COMPETITION)

In this scientific article, a detailed analysis of the concept of "object of the offence of unfair competition" under the provisions of the legislation of the Republic of Moldova has been carried out. The article highlighted the importance of the object of the offence in the context of unfair competition, showing how it serves as a central pillar for establishing guilt and law enforcement. It was pointed out that the object of the offence of unfair competition is to protect commercial and economic interests and to prevent unfair practices that harm the competitive environment. This scientific article provides a clear and informed perspective on the object of the offence of unfair competition in the Republic of Moldova, highlighting the importance of this concept in law enforcement and in maintaining a fair and equitable competitive environment.

Key-words: competition, national economy, unfair competition, object of the offence, fair competition, economic interests.

Introducere. Infracțiunile au întotdeauna la bază existența unei anumite relații sau situații care sunt încălcate de către actul de conduită ce constituie infracțiunea. Aceas-

tă relație sau situație este ceea ce se numește obiectul infracțiunii.

Constituția Republicii Moldova la art.9 alin.(3) proclamă că „*Piața, libera inițiativă economică, concurența loială sunt factorii de bază ai economiei*”, iar la art.126 alin.(2) lit.b) este prevăzut că „*Statul trebuie să asigure libertatea comerțului și activității de întreprinzător, protecția concurenței loiale, crearea unui cadru favorabil valorificării tuturor factorilor de producție*”

Pornind de la cerința menționată, legiuitorul a instituit un mecanism complex care ar asigura îndeplinirea acesteia, printre care se regăsește un cadru normativ corespunzător. Astfel, Parlamentul RM a adoptat Legea concurenței nr.183 din 11.07.2012 care stabilește cadrul juridic al protecției concurenței, inclusiv al prevenirii și al contracarării practicilor anticoncurențiale și a concurenței neloiale, al realizării concentrărilor economice pe piață, stabilește cadrul juridic privind activitatea și competența Consiliului Concurenței și responsabilitatea pentru încălcarea legislației în domeniul concurenței, scopul legii constând în reglementarea relațiilor ce țin de protecția, menținerea și stimularea concurenței în vederea promovării intereselor legitime ale consumatorilor.

„Prevederile prezentei legi se aplică faptelor acțiuni sau inacțiuni ce au ca obiect sau au ori pot avea ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței, precum și faptelor acțiuni de concurență neloială...”, menționează art.2 al legii sus indicate. Legea definește și concurența neloială ca fiind orice acțiune, realizată de întreprinderi în procesul concurenței, care este contrară uzanțelor oneste în activitatea economică. Legea interzice întreprinderilor să realizeze acțiuni de concurență neloială, enumerând și definind asemenea acțiuni la art. 15-19. O listă atât de extinsă indică asupra faptului că concurența neloială și monopolizarea activității economice au o gamă largă de obiecte către care sunt îndreptate consecințele unor astfel de acțiuni.

Având în vedere diversitatea acțiunilor care constituie concurență neloială, domeniile în care acestea pot fi săvârșite, determinarea obiectului la care atentează infracțiunea de concurență neloială are o importanță majoră semnificativă.

Evident, mai puține probleme există în cazul determinării obiectului juridic general și generic sau de grup, acțiunile de concurență neloială prejudiciind prioritar activitatea economică a întreprinderilor și sunt contrare, după cum s-a menționat, uzanțelor oneste în această activitate.

Considerăm că există anumite dificultăți în stabilirea obiectului specific al infracțiunilor legate de concurența neloială. În opinia noastră, aceasta se datorează lipsei de uniformitate în clasificarea infracțiunilor economice după obiectul atentatului.

Am menționat în textul de mai sus lista acțiunilor care în opinia legiuitorului constituie acțiuni de concurență neloială. Astfel, art. 15 al legii califică drept concurență neloială discreditarea concurenților, art. 16 interzice instigarea la rezilierea contractului cu concurentul, la rândul său art. 17 interzice obținerea și/sau folosirea ilegală a secretului comercial al concurentului, art.18 – deturarea clientelei concurentului, iar art.19 interzise orice acțiuni sau fapte care sunt de natură să creeze, prin orice mijloc, o confuzie cu întreprinderea, produsele sau activitatea economică a unui concurent. În același timp, modalitățile faptice concrete prin care se creează confuzia, fie acțiunile prin care sunt realizate celelalte forme sau varietăți ale concurenței neloiale, sunt foarte variate, din care motiv, legislatorul nu a riscat să le prevadă expres în dispozițiile normelor invocate.

Situația descrisă, dar și varietatea de opinii exprimate în literatura de specialitate cu privire la obiectul infracțiunii de concurență neloială ne-a determinat să elaborăm prezentul studiu.

Metode și materiale aplicate. Pentru realizarea scopului propus, ținând cont de spe-

cificul și caracterul complex al temei investigate, au fost folosite următoarele metode de cercetare: logică, sistematică și de comparare. Cercetările întreprinse se bazează pe studierea doctrinei și a legislației Republicii Moldova.

Conținut de bază. Incriminarea concurenței neloiale are o importanță semnificativă din mai multe motive, cum ar fi:

– Protejarea concurenței corecte: Concurența corectă și onestă este esențială pentru menținerea piețelor eficiente și a societății libere de practici comerciale neloiale sau frauduloase.

– Protecția consumatorilor: Consumatorii beneficiază de pe urma unei concurențe sănătoase, deoarece aceasta poate duce la opțiuni mai bune și prețuri mai mici.

– Promovarea inovației: Un mediu concurențial sănătos stimulează inovația și dezvoltarea economică. Când companiile pot concura în mod loial, ele sunt motivate să îmbunătățească produsele și serviciile lor și să investească în cercetare și dezvoltare.

– Susținerea întreprinderilor mici și mijlocii: În absența concurenței neloiale, întreprinderile mici și mijlocii au o șansă mai mare de a prospera pe piață.

– Asigurarea respectării standardelor etice și legale: Prin incriminarea concurenței neloiale, se stabilesc standarde etice și legale pentru afaceri și se descurajează practicile neloiale, ceea ce poate îmbunătăți încrederea publică în sectorul privat.

În general, rațiunea incriminării infracțiunilor de combatere a concurenței neloiale constă în protejarea economiei de piață prin asigurarea unei concurențe loiale. Mai mult, aceasta se reflectă în a aduce un plus de protecție conferită de către dreptul penal drepturilor subiective ale persoanei juridice împotriva oricăror practici anti-concurențiale, contribuind la menținerea unui mediu concurențial echitabil și deschis. Aceasta încurajează inovația, asigură respectarea standardelor etice și legale și protejează interesele consumatorilor și ale întreprinderi-

lor mici și mijlocii.

Astfel, analizând latura juridico-penală a concurenței neloiale, trebuie să începem cu analiza obiectului infracțiunii prevăzute la art.246¹ CP al RM.

Obiectul infracțiunii reprezintă, în esență, valorile și relațiile sociale împotriva cărora sunt îndreptate faptele care constituie elementul material al infracțiunii și care sunt vătămate sau puse în pericol prin săvârșirea acestora [1, pag. 70].

Valorile sociale arătate în alin. (1) al art. 2 din CP al RM, și anume: persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, întreaga ordine de drept, precum și relațiile sociale create în jurul acestora și care sunt ocrotite împotriva infracțiunilor, devin obiect al infracțiunii.

În cadrul dreptului penal este important să se stabilească ce obiect sau relație sunt afectate de o infracțiune, deoarece acest aspect ajută la determinarea vinovăției și aplicarea corectă a legii. Fără o relație sau un obiect afectat, infracțiunea nu ar putea exista.

Infracțiunea, ca un act de comportament individual, nu vizează toate relațiile sociale. Mai degrabă, actul infracțional încalcă o valoare specifică și, în consecință, afectează relații sociale particulare care se formează în jurul acestei valori și datorită acesteia. În realitate, nu există nicio infracțiune care să nu se îndrepte împotriva unor valori sociale protejate de legea penală.

În literatura de specialitate obiectul infracțiunii apare sub mai multe forme, și anume: obiectul juridic general, obiectul juridic generic (de grup) și obiectul juridic special (specific).

O mare parte din infracțiuni au un obiect material, care constă în obiectele, lucrurile, bunurile sau corpul persoanei față de care sau împotriva căreia a fost îndreptată acțiunea sau inacțiunea criminală. Nu toate

infracțiunile au un obiect material, deoarece nu la orice infracțiune valoarea socială ce constituie obiectul juridic este susceptibilă de încorporare într-un lucru, bun sau persoană.

Obiectul juridic general este format din totalitatea relațiilor și valorilor sociale ocrotite prin normele dreptului penal.

Obiectul juridic generic este format dintr-un grup de valori sociale similare, protejate de normele legale și care pot fi încălcate doar prin anumite acțiuni sau inacțiuni specifice. Aceste valori sociale pot include drepturi individuale, bunuri, interese publice sau alte aspecte considerate importante în societate. Obiectul juridic generic servește ca criteriu de clasificare a infracțiunilor în Partea specială a Codului penal, astfel legiuitorul utilizează obiectul juridic generic pentru a organiza și clasifica infracțiunile în diferite categorii, în funcție de impactul lor asupra acestor valori sociale, facilitând aplicarea legii penale și punând în evidență importanța protejării acestor valori în societate.

Obiectul juridic special (specific) constă din valoarea contra căreia se îndreaptă nemijlocit acțiunea (inacțiunea) prevăzută de legea penală, valoare caracterizată prin anumite trăsături proprii, speciale, care servesc la individualizarea unei infracțiuni din cadrul aceleiași grupe. Fiecare infracțiune dintr-un anumit capitol lezează toate valorile din grupa respectivă, însă, în același timp, se referă doar un anumit aspect al acestor valori [2, pag. 131].

Așa cum rezultă din denumirea Capitolului X al Codului penal al Republicii Moldova – „Infracțiuni economice” – relațiile sociale cu privire la economia națională sunt cele care formează obiectul juridic generic al infracțiunii de concurență neloială, prevăzută la art.246¹ CP RM.

În acest context, există o fundamentare constituțională a faptului că tocmai relațiile sociale cu privire la economia națională reprezintă obiectul juridic generic al infracțiunii vizate.

Potrivit alin.(1), art.126 al Constituției RM: „Economia Republicii Moldova este o economie de piață, de orientare socială, bazată pe proprietatea privată și pe proprietatea publică, antrenate în concurență liberă”. În plus, conform alin. (3) art.9 al Constituției: „Piața, libera inițiativă economică, concurența loială sunt factorii de bază ai economiei”.

Obiectul juridic special al infracțiunii de concurență neloială îl constituie relațiile sociale cu privire la concurența neloială.

Într-un sens mai larg, infracțiunea de concurență neloială are ca obiect juridic special relațiile sociale care ocrotesc dreptul comercianților la concurență loială, dreptul titularilor titlurilor de protecție pentru mărcile de fabrică, comerț și servicii, pentru embleme, firme, denumiri sau alte desemnări comerciale, pentru invenții și realizări tehnice, pentru desene și modelele industriale aplicate produselor etc.[3, pag. 63]

Într-o opinie, obiectul juridic special al concurenței neloiale constă în relațiile sociale cu privire la regimul stabilit pentru asigurarea probității în ceea ce privește indicarea originii, provenienței și calității produselor fabricate sau puse în circulație, precum și în ceea ce privește folosirea numelor comerciale ori a denumirii organizațiilor de comerț sau industriale, în așa fel încât atragerea și menținerea clientelei să se realizeze numai prin mijloace loiale [4, pag. 332].

Într-o altă accepțiune, obiectul juridic special al concurenței neloiale este reprezentat de relațiile sociale referitoare la desfășurarea cinstită a raporturilor economice și la apărarea intereselor producătorilor și consumatorilor împotriva faptelor de concurență neloială [5, pag. 235].

În cele ce urmează, vom analiza mai larg ce reprezintă concurența, în calitate de valoare socială ocrotită de componența de infracțiune prevăzută la art.246¹ CP RM.

Prin originea sa, noțiunea de concurență s-a format și este folosită în raport cu orice relații sociale. În această ordine de idei, prin

„conurență” se are în vedere o confruntare între tendințe adverse, care converg spre același scop [6, pag. 222].

Din perspectiva relațiilor de piață, concurența îndeplinește funcții mai specializate: 1) ea facilitează ajustarea cererii și ofertei în oricare domeniu al activității economice. Pe piețele dominate de cerere se urmărește, în raporturile cu potențialii consumatori, specializarea întreprinderii într-un sector individualizat al cererii; 2) exercitarea concurenței împiedică realizarea profitului de monopol de către anumiți subiecți economici; 3) concurența stimulează inovațiile, crearea de noi produse și de tehnici tot mai perfecționate de producție, cale optimă de a cuceri poziții avantajoase pe piață; 4) concurența asigură o alocare rațională a resurselor între variatele utilizări solicitate pe piață; 5) concurența statornicește o repartizare a beneficiilor proporțională cu contribuția efectivă a subiecților economici în procesul de producere și distribuție a bunurilor.

În calitate de obiect al ocrotirii, concurența este un element al relațiilor sociale cu caracteristici economice, și anume relațiile sociale care se dezvoltă în sfera economiei în legătură cu producția, schimbul, distribuția și consumul de bunuri materiale (ca obiect generic) și relațiile sociale care reglementează procedura stabilită pentru activitățile antreprenoriale sau alte activități economice în legătură cu producția, distribuția, schimbul și consumul de bunuri materiale și servicii (ca obiect specific) [7, pag. 35-36].

Astfel, concurența este inerentă activității antreprenoriale ca tip de activitate economică ce rezultă din producția, distribuția, schimbul și consumul de bunuri, în prezența unei pluralități de entități economice pe aceeași piață de mărfuri. Numai datorită acestei calități a concurenței apare în antreprenariat categoria de „relații concurențiale”.

De ce ar trebui să se distingă concurența (relațiile concurențiale) ca obiect separat

de protecție juridico-penală? Răspunsul la această întrebare este predeterminat de normele constituționale care au fost enunțate anterior, de acțiunea unei legi speciale (Legea concurenței nr.183 din 11.07.2012), de politica în domeniul concurenței, care vizează susținerea, dezvoltarea și protejarea concurenței. Se poate spune cu certitudine că politica în domeniul concurenței este unul dintre cele mai actuale domenii de activitate a statului și a comunității internaționale și regionale. Și, probabil, nicio activitate a autorităților de stat din sfera economiei nu provoacă o reacție atât de puternică a reprezentanților mediului de afaceri ca măsurile antimonopoliste ale acestuia.

Existența concurenței permite alegerea din diferite modalități de satisfacere a nevoilor pe baza unor preferințe diferite. Concurența ca funcție socială este importantă, în primul rând, pentru entitățile economice. În literatura economică se remarcă faptul că concurența este o funcție profesională a activităților economice cotidiene ale entităților economice, în realizarea căreia sunt interesați aceștia și alți participanți [8, pag. 68]. Modul în care această funcție este realizată și nivelul de profesionalism depinde de evaluarea acestei activități de către societate și stat.

Aici pare important să se acorde atenție conceptului de „interes”, care are o semnificație diferită. Interesul este considerat un element important al relațiilor sociale în sfera activității economice, contribuind la dezvoltarea acesteia. Interesul este, de asemenea, o categorie juridico-penală, care este importantă pentru înțelegerea obiectului ocrotirii juridico-penale.

Interesele economice sunt privite ca o orientare socială a activității subiecților în vederea creării unor condiții sociale cât mai favorabile, necesare pentru satisfacerea nevoilor și cerințelor lor materiale, pentru asigurarea unei vitalități fizice și sociale cât mai ridicate [9, pag. 102].

Legiitorul a evidențiat interesul public

al statului în prezența concurenței în economia țării, deși în structura relațiilor protejate există și un interes privat al entităților comerciale – concurenți de bună credință și consumatori. Datorită existenței măsurilor de drept penal în sistemul de măsuri de protecție a concurenței, problema echilibrului dintre interesul privat și cel public nu poate rămâne neobservată, mai ales că este una dintre cele mai actuale probleme în dreptul penal.

Concurența este acea verigă care leagă, pe de o parte, entitățile comerciale ce operează pe aceeași piață de mărfuri și, prin urmare, sunt concurente între ele, pe de altă parte – entitățile comerciale și consumatorii bunurilor (lucrărilor, serviciilor) acestora, precum și statul.

Relațiile bazate pe principiul concurenței loiale reprezintă o stare calitativă a relațiilor concurențiale cu participarea entităților economice a căror activitate economică respectă principiul constituțional al buneii-credințe. Acest principiu creează un anumit regim pentru o relație socială, în urma căruia aceasta dobândește o proprietate care îndeplinește cerințele de corectitudine, integritate și rezonabilitate, reflectând echilibrul de interese din cadrul acesteia. Prin urmare, considerăm că există un compromis: relațiile concurențiale loiale reprezintă esența relațiilor sociale bazate pe principiul concurenței loiale [10, pag. 91].

Rezumând cele de mai sus, considerăm că obiectul protecției juridico-penale este concurența loială. Dacă e să ținem cont de viziunea tradițională în știința dreptului penal asupra obiectului ocrotirii juridico-penale ca fiind relațiile sociale, este necesar să considerăm concurența loială prin prisma relațiilor sociale și, astfel, să definim obiectul protecției prin una dintre manifestările esenței sale, și anume relațiile de concurență loială ca un tip de relații economice (antreprenoriale) bazate pe prezumția de concurență de bună-credință a entităților economice.

Concurența loială presupune competi-

ția onestă, cu respectarea normelor juridice, a uzanțelor, tradițiilor și normelor deontologice care funcționează în domeniul activității de întreprinzător. Concurența loială se caracterizează prin folosirea nediscriminatorie de către agenții economici a unora dintre următoarele instrumente: implementarea în procesul de producție a realizărilor progresului tehnico-științific; ridicarea calității mărfurilor produse sau a serviciilor prestate; lărgirea sortimentului de mărfuri produse sau servicii prestate; diminuarea prețurilor la mărfuri sau servicii ca urmare a reducerii costurilor acestora sub cele ale concurenților; dezvoltarea formelor și metodelor de deservire a consumatorilor după comercializarea mărfii sau prestarea serviciului; ridicarea calității ambalajului mărfurilor; acordarea unor facilități consumatorilor, în condițiile accesului liber pe piață și a deplinei posibilități de cunoaștere a mijloacelor de reglementare a relațiilor dintre producător și consumator sau dintre prestator și consumator; promovarea căilor de avansare a mărfurilor sau serviciilor către consumator etc. [11, pag. 229]

În literatura de specialitate română este răspândit punctul de vedere, potrivit căruia infracțiunea de concurență neloială are întotdeauna obiect material [12, pag. 645].

Potrivit autorilor S. Brînză și V. Stati, obiectul material (imaterial) al infracțiunii de concurență neloială este reprezentat de:

- produsele unui concurent, cu care făptuitorul creează confuzie, prin orice mijloace;
- produsele unui concurent, care sunt discreditate prin răspândirea de către făptuitor, în procesul comerțului, a unor afirmații false;
- mărfurile concurentului, referitor la a căror natură, mod de fabricare, caracteristici, aptitudine de întrebuințare sau cantitate este indus în eroare consumatorul;
- denumirea de firmă sau marca comercială folosite de făptuitor într-o manieră care să producă confuzie cu cele folosite legitim de un alt agent economic;

• mărfurile produse sau comercializate ale unui agent economic, comparate în scopuri publicitare cu mărfurile unor alți agenți economici [13, pag. 235].

Prin săvârșirea infracțiunii de concurență neloială se lezează anumite drepturi și interese ale persoanelor, care sunt numite victime. În doctrină se menționează că victima infracțiunii este subiectul relațiilor sociale, a cărui apărare este exercitată de norma penală corespunzătoare. Relațiile sociale sunt ocrotite de normele penale tocmai pentru că, prin intermediul acestora, sunt protejate subiectele acestor relații, privite ca persoane fizice sau juridice [14, pag.171].

Astfel, din cele menționate și din prevederile legii penale, reiese că victime ale concurenței neloiale pot fi persoanele care au calitatea de concurent cu făptuitorul, precum și cele care au calitatea de consumator.

În conformitate cu art. 4 al Legii concurenței[15], prin concurent se înțelege întreprinderea independentă care este activă pe o piață relevantă. Aceasta din urmă este piața în cadrul căreia trebuie evaluată o anumită problemă de concurență și care se determină prin raportarea pieței relevante a produsului la piața geografică relevantă. Piața relevantă a produsului este piața produselor considerate de consumatori ca interschimbabile sau substituibile datorită utilizării date acestora, datorită caracteristicilor fizice, funcționale și prețului. În același context, prin piață geografică relevantă se înțelege zona în care întreprinderile sunt implicate în oferta sau cererea de pe piața relevantă a produsului, în care condițiile de concurență sunt suficiente de omogene și care poate fi deosebită de zonele geografice învecinate prin condiții de concurență ce diferă în mod apreciabil.

În ceea ce privește victima - consuma-

tor, în legislație există noțiuni diferite referitoare la calificarea persoanelor juridice și fizice drept consumatori. Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecția consumatorilor definește consumatorul la art. 1 drept orice persoană fizică ce intenționează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau folosește produse, servicii pentru necesități nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională. Pe de altă parte, Legea concurenței, la art. 4 definește consumatorul drept utilizator, direct sau indirect, de produse, inclusiv producător care utilizează produse pentru prelucrare, comerciant cu ridicata, comerciant cu amănuntul sau consumator final. Totodată, același articol din Legea concurenței prevede expres că noțiunile principale utilizate sunt autonome ale domeniului concurenței [16, pag. 172].

Pe cale de consecință, suntem de acord cu părerea, că pot avea calitatea de victimă a infracțiunii de concurență neloială consumatorii atât persoane fizice, cât și juridice.

În concluzie, definiția clară a obiectului infracțiunii de concurență neloială în Republica Moldova ajută la stabilirea unei linii clare între comportamentele permise și cele interzise în cadrul mediului de afaceri. Aceasta asigură un cadru legal coerent și prevede mecanisme eficiente pentru protejarea drepturilor și intereselor legale ale agenților economici într-o societate bazată pe concurență.

Astfel, obiectul infracțiunii de concurență neloială în Republica Moldova se concentrează pe protejarea concurenței loiale și a relațiilor sociale corespunzătoare, asigurând astfel un mediu de afaceri echitabil și corect pentru toți participanții. Aceasta este o componentă esențială în menținerea integrității și eticii în lumea afacerilor și în protecția intereselor economice legale.

BIBLIOGRAFIE
BIBLIOGRAPHY

1. A. Barbăneagră ș.a. Codul penal al Republicii Moldova: comentariu. Chișinău, 2009, p.70.
2. S. Botnaru, A. Șavga, M. Grama, V. Grosu. Drept penal. Partea generală: [man.]. Chișinău, 2005, p. 131.
3. C. Paraschiv, Infrațiunea de concurența neloială. În: Revista Dreptul nr. 3/1997, p. 63.
4. T. Toader. Drept penal. Partea Specială. București, 2007, p.332.
5. S. Brînza, V. Stati. Tratat de drept penal. Partea specială. Volumul II. Chișinău, 2015, p. 235.
6. S. Timofei. Obiectul infracțiunilor în domeniul concurenței (art.246 și 246¹ CP RM). În: Studia Universitatis nr.3(33), 2010, p. 222.
7. Б. В. Волженкин. Экономические преступления. СПб.: Юридический центр-Пресс, 1999, p. 35-36.
8. В. Филимонов. Объект преступления и последствия преступления. În: Уголовное право № 3, 2010, p. 68.
9. Н. Г. Машенцева. Гармонизация экономических интересов: сущность и проблемы обеспечения. În: Социально-экономические явления и процессы, № 7-8 (041-042), 2012, p. 102.
10. А. В. Даниловская. Конкуренция как объект уголовно-правовой охраны. În: Lex russica, № 2, 2020, p. 91.
11. S. Timofei. Obiectul infracțiunilor în domeniul concurenței (art.246 și 246¹ CP RM). În: Studia Universitatis nr.3(33), 2010, p. 229.
12. M. A. Hotca, M. Dobrinioiu. Infracțiuni prevăzute în legi speciale. Comentarii și explicații. Vol. I. București, 2010, p.645.
13. S. Brînza, V. Stati. Tratat de drept penal. Partea specială. Volumul II. Chișinău, 2015, p. 235.
14. C. Gorincioi. Cercetarea instrumentelor juridice de contracarare a actelor de concurență neloială. Teză de doctor în drept. Chișinău, 2019, p.171.
15. Legea concurenței nr.183 din 11.07.2012. Publicată în MO Nr. 351-354 art. 620.
16. C. Gorincioi. Cercetarea instrumentelor juridice de contracarare a actelor de concurență neloială. Teză de doctor în drept. Chișinău, 2019, p.172.

DESPRE AUTOR

Eugeniu MUSTEAȚĂ,*doctorand,**Școala doctorală „Științe penale și drept public”,**Academia „Ștefan cel Mare” a MAI,**conducătorul Biroului Asociați de Avocați „Leb-**edinski & Partners”,**e-mail: eugeniu.musteata777@gmail.com*